

[Ebba Strange]

aldemokratiet, og ministeren svarede på det omtalte spørgsmål:

»Advokatbeskikkelse vil formentlig medføre en vis forsinkelse af sagernes behandling, men dette synspunkt er ikke afgørende for vurderingen af en sådan advokatbeskikkelsesordning.«

Det vil sige, at det så er noget andet, der er afgørende. Dette andet, der er afgørende – det har vi fået gentaget mange gange dels fra socialdemokratiet, dels fra regeringspartierne – er, at man betragter det som en tilstrækkelig retsgaranti, at flygtningehjælpen kommer ind i billedet.

Vi ved imidlertid – og det har vi fået så mange tilkendegivelser om – at en asylansøger ofte først kommer med det, der ligger dybest i hans oplevelser af, hvad han har været udsat for, når han får lejlighed til at tale med en advokat. Vi ved, hvor belastende det er at sidde og udfylde spørgeskemaet, lige så snart man er kommet til landet. Vi ved, at der er mange oplysninger, der ikke bliver givet i det spørgeskema, og derfor ville vi have syntes, det havde været en betryggelse og en styrkelse af retssikkerheden, at advokaten havde været inde i billedet på et tidligt tidspunkt. Derfor min påstand om, at dette her handler om at få nedbragt antallet af flygtninge.

Jeg vil godt underbygge det med citater fra en artikel i Berlingske Tidende den 5. december 1985, og det er ikke en hvilken som helst person, der er blevet interviewet, det er såmænd direktøren for direktoratet for udlændinge, hr. Claus Tornøe. Han anslår, at ca. en tredjedel af de asylansøgere, der kommer til landet, vil få prædikatet »åbenbart grundløse« hæftet på sig. Af disse regner man så i direktoratet med at mellem 10 og 20 pct. vil blive omstødt af flygtningehjælpen, så de kommer tilbage i systemet, og de resterende ca. 15 pct. regner Tornøe med vil blive sendt ud af landet. Det er jo et ret stort tal, når man tager i betragtning, at det i det svar, vi har fået i retsudvalget på spørgsmålet om, hvor mange der hidtil er blevet behandlet efter »åbenbart grundløs«-paragraffen i den nugældende udlændingelov, er 114.

Ministeren skriver i bemærkningerne til sit lovforslag, at i Sverige regner man med, at et sted mellem 10 og 20 pct. af asylansøgerne er »åbenbart grundløse«. Der er et stykke vej

derfra op til den tredjedel, Claus Tornøe taler om.

Vi er meget kedede af i socialistisk folkeparti, at dette lovforslag bliver vedtaget. Vi ved, at der allerede i dag træffes forkerte afgørelser i flygtningenævnet. Det kan ikke være andet, når afgørelserne skal træffes på et skønsmæssigt grundlag, og det skal de for en række af de mennesker, der søger de facto-flygtningestatus. Vi frygter meget – og vi synes efterhånden, det er velbegundet – at der vil komme flere afslag, flere forkerte afslag, flere afslag, hvor der burde have været givet asyl. På den baggrund er det klart, at vi går imod lovforslaget her ved tredje behandling, og jeg kan godt sige, at det er med stor frygt, at vi erfarer, at et flertal vil vedtage det. Vi er bange for, at det går ud over den humane behandling, som vi gerne ville give asylansøgere efter den udlændingelov, der gælder i øjeblikket. Vi er bange for, at denne ændring er med til at forringe Danmarks anseelse som et af de lande, der giver asylansøgere den bedst mulige behandling.

Det er meget godt at stå her og sige, at vi stadig væk er et af de lande, der giver asylansøgere den bedste behandling. Når vi ved, hvordan der bliver strammet til i Sverige, når vi ved, hvordan der bliver strammet til i andre af de europæiske lande, kan det hurtigt gå tilbage for Danmark også, og det skal i hvert fald ikke være med SFs stemmer, det kommer til at foregå.

Jeg skal sige til allersidst, at det også har været påfaldende, at hele argumentationen for dette lovforslag er gået på, at det bare var en forenkling af proceduren, der var jo ikke noget indholdsmæssigt i det. Jeg er mere og mere overbevist om, at der er meget indhold i det, og at det er at føre os og befolkningen bag lyset at køre det op på rene procedurespørgsmål.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er beklageligt, at et flertal, socialdemokraterne og regeringspartierne, har valgt at sprænge den enighed, der har været om dansk flygtningepolitik, bortset naturligvis fra fremskridtspartiet. Det må vi jo tage til efterretning.

Man har fra forligspartiernes side talt meget om, at man skal være menneskelig – og menneskelig over for den gruppe, der ikke